

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

100. An Episcopus peccet mortaliter, si ordines aliquam qui Sacramentum Confirmationis non sumpserat? Et an qui Ordine sacro initiatur ante Confirmationem, peccet tamen venialiter? Et an eo ipso, ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76405](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76405)

in *Monit. Confess. tom. 1. lib. 1. tract. 5. de Ordine, num. 2.* vbi sic ait: [Los quatro menores Ordenes se pueden dar en qualquiera dia de Domingo, y ne qualquiera dia festiuo à vna, ò dos personas. Assi lo dize el pontifical Romano, que lo tomò del *cap. De eo de temporib. ordinat.* Galpar Hurtadus *vbi proxime;* però no podran ordenar por este capitulo los Obispos en dichos dias, sino à vno, ò à lo mas dos; porque expressamente lo señalan el Pontifical, y el *cap. De eo citat.* Vazquez *diff. 246. cap. 5.* Hurtadus *diff. 23. in princ.* Y es de admirar, que diziendolo tam claro el Derecho, afirmen algunos Autores, que pueden ordenar mas que dos, no parezca, que haze Ordenes generales.] Sic Diana *2. par. tract. 16. resol. 28.* Siluec. *verb. Ordo 2. num. 6.* Reginaldus *lib. 50. n. 26.* Y no dizen bien, pues in claris non est locus coniecturalis. Hucusque Martinus; cui adde etiam nominatim contra me Leandrum *de Sacram. tom. 2. tract. 6. diff. 11. quest. 5.* qui tamen magis liberalis, quam Martinus, extendit ordinationem ad tres.

Quæ hic est supra Ref. 96. §. 2.

2. Sed ego non discedo à sententia, quam docui, & puto, in hoc nõ tam scrupulosè ab Episcopis procedendum: nam illa verba Textus *cap. 3. de temporib. ordin.* non sunt appposita taxatiuè, sed exemplificatiuè, & idèdõ asserit Castrus Palaus *tom. 4. tract. 27. punct. 13. n. 2.* Bassæus in *Floribus, verb. Ordo 4. num. 10.* cum aliis, Ordines Minores priuatim posse conferri, modò non fiat tot Ordinandi, vt generalis Ordinatio videatur. Vnde doctissimus, & amicissimus Pater Quintanaduenas in *instrucl. Ordin. Hispalen. part. 3. §. 4. num. 10.* sic ait. [La primera Tonlura se puede dar qualquier dia, y assi se vfa. Las Ordenes Menores, fuera de las Temporales, se pueden dar todos los Domingos, y fiestas, *cap. De eo de temp. ord. Pontificale,* Angelus Ordo *4. num. 10.* Tabiena Ordo *2. quest. 3.* Armilla *ord. num. 7.* Salzedus *prac. Bernardus Diaz, cap. 26.* Rebuffus *praxi de Cleric. gloss. 1. n. 3.* Sanchez *lib. 7. conf. cap. 1. dub. 52. num. 5.* Y no solo se puede à algunos, sino à muchos dar estas Ordenes estos dias, como no parezcan se celebran Ordenes generales; que esto pretende prohibir el Derecho, *cap. De eo* quando dize, se den à vno, ò dos.] Ita ille, & ego: quibus adde Doctores, quos citat, & sequitur Sanchez in *Opus. tom. 2. lib. 7. cap. 1. dub. 52. n. 8.* & alios, quos adducit Leandrus *vbi supra.*

Sup. hac prima Tonlura in Ref. not. præterea §. vlt. post medium, ver. qui notat, & præteritis minoribus Ordinibus ibidem in §. 1.

3. Sed dictum est, Ordines Minores conferendos esse diebus Dominicis, vel diebus Festiuis; difficultas est, an sit necessarium, esse Festiuos de præcepto? Et affirmatiuè respondet Leandrus *loco citato, quest. 3.* cum aliis, quibus adde Lezanam *verb. Ordines Sacri num. 9.* Sed in alio extremo se ponunt aliqui, & docent, quòd in rigore iuris non videtur vetitum quacumque die Minores Ordines conferre, & ita tenet Eligius Bassæus in *florib. verb. Ordo 4. n. 4. in fine,* & nouissimè idem tenet Martinus de San Ioseph *vbi supra in mon. Confess. tom. 1. lib. 1. tract. 5. de Ordine, num. 3. & 4.* vbi sic ait. [Juzgo que es muy probable, que pueden los Señores Obispos dar los Menores Ordenes en qualquiera dia, aunque no sea de fiesta; porque aunque el Pontifical Romano, y el *cap. de eo,* solamente señalan los dia de Domingo ò festiuos; no reuocaron el *cap. Quando dist. 5.* que dize: Quando & vbi licitum fuerit, vsque ad Subdiaconatus Officium ordinentur Clerici: & Iura iuribus expedit concordari, *leg. præcipimus in fine. Cod. de appellat. leg. Vnica. Cod. de Inoffic. dot. leg.* Sed & posteriores *ff. de legib. leg. non est nouum ff. eod. tit. cap. Cum expediat. de electionibus lib. 6.*] Ita ille qui citat Zerolam, Marchinum, & Ledesnam, quibus adde Ludouicum de San. Iuan. in *Summa, quest. 2. art. 9. de Sacrament. Ordin. 1. dub. 1. concl. 1.* sic asserentem.

Sup. hac diff. sic in Ref. præterea §. 1. ante medium, ver. Sed difficultas, & vide eam à principio, & §. cius secundæ not.

[Las Ordenes Menores se pueden dar en qualquier tiempo, que al Obispo le pareciere, ora sea festa Domingo, ò otra fiesta, ò en otros dias feriales, como los celebre dentro de su Obispado.] Hæc ille. Sed hæc sententiam impugnat Leandrus *loco citato, quest. 2. tum probabiliorem.*

4. Nota hîc obiter, etiam seclula consecratione licet Episcopo eidem eadem die ex causa iusta Minores ordines & simul Subdiaconatum conferre. Ratio est, quia id nullo Iure Canonico est vetitum, in Tridentino *sess. 23. cap. 13. de Reform.* Iolum prohibetur, duos Ordines Sacros eidem eadem die conferri. Ità me citato, & aliis, tenet Bassæus in *floribus verb. Ord. 3. num. 7.*

5. Nota etiam, Suscipientes Ordines Minores ante susceptum Sacramentum Confirmationis nec ipsos nec Episcopum peccare mortaliter. Ita, me citato, tenet Martinus de San Ioseph *vbi supra præterea n. 9.* & me citato, Bassæus, *verb. Ordo 3. n. 6.*

RESOL. C.

An Episcopus peccet mortaliter, si ordines aliquos qui Sacramentum Confirmationis non conferunt?

Et an qui Ordine sacro initiatur ante Confirmationem peccet tamen venialiter?

Et an eo ipso, quod quis habeat dimissoria in Episcopo, et possit ordinari, possit etiam ab Episcopo confirmari?

Et docetur Episcopum confirmantem alienum solus, si in sua Diocesi non peccare, & consequenter nec incurere in censuram aliquam.

Et notatur Episcopum non confirmantem posse validè alios confirmare, neque hoc faciendo peccare mortaliter? Ex part. 10. tr. 11. & Milc. 1. Ref. 14.

§. 1. Affirmatiuam sententiam videtur docere Moura in *Medulla cas. Confess. part. 3. cap. 3. §. 5. num. 1.* & omnes qui docent peccare mortaliter, qui Sacris Ordinibus initiatur ante Confirmationem, in vigore præcepti Concilij Tridentini, *sess. 23. cap. 4. de Reformatione.*

2. Sed de his alibi contrarium Ego tenui, & nunc teneo de Episcopo, cum Soto, Nauarro, Torreblanca, & aliis, quos citat, & sequitur Leandrus *de Sacram. tom. 1. tract. 3. diff. 1. quest. 9.* Quibus ego addo amicissimum Patrem Dicastillum, *de Sacram. tom. 1. tract. 3. diff. vnica, dub. 10. n. 100.* vbi sic ait. Aliqui recentiores putant, non esse præceptum aliquod suscipiendo Confirmationem ante Ordines; quomodo enim in Tridentino *sess. 23. cap. 4. Confirm. dicatur, prima Tonlura non initiatur, qui Confirmationem non suscipiunt:* in his tamen verbis nullum putant contineri præceptum, vel suscipiendi Confirmationem ante Primam Tonfuram, vel quo Episcopi prohibentur Primam Tonfuram dare non Confirmato. Quæ doctrina vera est, si loquantur de peccato graui, si tamen velint, nec venialiter peccare; omninò salum dicitur apparere enim non contemptanda inordinatio, non loquendo directionem Tridentinam id fieri possit. Idèdõ non rectè dicitur, non esse præceptum id ita faciendi; sed non esse præceptum in materia graui. Ita Dicastillus. Et idèdõ non mihi placet opinio doctissimi Granadi in *3. part. tract. 4. diff. 1. n. 9.* qui putat, sumentem Ordinem ante Confirmationem, neque venialiter peccare, puto enim culpam venialem committere, non autem mortalem; & sic nouissimè docet Castrus Palaus, *tom. 4. tract. 20. punct. 8. num. 6.*

3. Sed cum Casus in facti contingentia accidisset, Episcopus noluit conferre Ordines cum peccato

INTON
Opera
Tom. 1. & 2.
E III

caro veniali: & idem tunc ego consului potuisse confirmare Ordinandum: nam eo ipso, quod habebat Litteras Dimissorias a suo Episcopo, vt posset ordinari, hoc ipso poterat etiam ab eo Episcopo confirmari: etenim qui concedit finem, concedit consequenter quæ sunt necessaria ad finem. Et ita, me citato, docet Leandrus de Sacram. tom. 1. tract. 3. disp. 2. quest. 10. & me etiam citato, Caspensis in Curs. Theolog. tom. 2. tract. 27. disp. 2. sect. 3. num. 11. Dicastillus, vbi supra, dub. 1. num. 130. & Palaus, tom. 4. tract. 20. punct. 10. num. 7. & Aueria de Sacram. Confirmat. quest. 72. sect. 5.

4. Adde, quod Leandrus, vbi supra quest. 8. me citato, docet Episcopum confirmantem alienum Subditum in sua Diocesi, non peccare; & consequenter, neque incurtere in censuram aliquam; quia credendum est, hoc esse ratum, & gratum, proprio Episcopo; quod sufficit in presenti: nam cum iurisdictione non sit de necessitate huius Sacramenti, facilius presumi potest rati habitio, quam in Sacramento Pœnitentiæ, vbi requiritur iurisdictione de presentibus; licet contrarium asserat Dicastillus, loco citato.

5. Nota tamen hic obiter, Episcopum non Confirmatum posse valide alios confirmare. Ita Dicastillus, n. 126. neque hoc faciendo, peccare mortaliter contra nonnullos; sed tantum venialiter. Ita Leandrus vbi supra quest. 6.

RESOL. CI.

An qui suscipit Ordinem Diaconatum ante Confirmationem, queritur an peccauerit mortaliter? Et an non solum suscipiens Ordinem ante Confirmationem peccet mortaliter, sed etiam incurrat irregularitatem? Et docetur Episcopum non peccare mortaliter ordinando non confirmatum, aut etiam antequam ipse confirmatus sit, Confirmationem, aut Ordines conferendo? Ex part. 2. tr. 16. & Misc. 2. Ref. 4.

§. 1. **D**idacus Nagnus in addit. ad 3. part. tom. 2. quest. 35. art. 4. Martinus Fornarius tract. de ordine, cap. 3. num. 3. & Bonac. de Sacram. disp. 8. quest. unica, punct. 5. num. 10. Tolet. in summ. lib. 1. cap. 71. num. 6. & Maiol. de irregul. lib. 4. cap. 12. docent peccare mortaliter, cum faciat contra Tridentini præceptum, sess. 22. cap. 4. de reform. vbi ait, prima tonsura non incitetur, qui Confirmationem non susceperint.

2. Verior tamen est opposita sententia, quam hoc nostro ævo communiter sequuntur. Ita Sorus in 4. disp. quest. unic. art. 8. Victoria de Sacram. Ordinis, quest. 232. Candelabrum aureum de confir. num. 41. Auila de censuris, part. 7. disp. 9. sect. 1. dub. 3. Suar. tom. 3. in 3. part. disp. 38. sect. 1. Valent. tom. 4. disp. 5. quest. 2. punct. 3. Nauarr. in manu, cap. 22. num. 8. Mol. fel. in sum. tom. 1. tract. 2. cap. 11. num. 7. Azor. part. 2. lib. 3. cap. 48. quest. 1. & Coninch. de Sacram. disp. 20. dub. 10. num. 103. & quest. 72. art. 8. num. 90. vbi asserit. Addunt aliqui esse peccatum mortale, suscipere Ordines ante Confirmationem, sed melius Negar Nauartus, qui docet etiam Episcopum non peccare mortaliter ordinando non confirmatum, aut etiam antequam ipse confirmatus sit, Confirmationem, aut Ordines conferendo.

3. Ad argumentum Bonaciæ & aliorum respondetur, quod in verbis Conc. Trid. nihil præcipitur iniunctis, sed præseribitur Episcopis quid facere debeant: quamuis nec hic stricta aliqua obligatio imponatur, quia nullum est verbum, quo stri-

ctum præceptum indicetur. Nota verò, quod Tolemus & Maiolus vbi supra, putant non solum suscipientem Ordinem ante Confirmationem peccare mortaliter, sed etiam incurtere irregularitatem. Sed hæc opinio merito reicitur à Suar. in 3. part. tom. 4. disp. 42. sect. 3. n. 14. Nauar. in sum. cap. 22. num. 9. Henriquez lib. 14. cap. 6. num. 3. Soto in disp. 24. quest. 1. art. 4. Auila vbi supra, & aliis.

RESOL. CII.

An in supputanda ætate Ordinandorum enumerandus sit dies Bissextilis vel omittendus? Idem est in ordine ad professionem pro anno probationis Nouitiatus? Ex part. 10. tract. 11. & Misc. 1. Resol. 67.

§. 1. **D**iem Bissextilem, in ætate Ordinandorum, & profitorum supputandum semper includendam esse, puto. Ducor Primò, quia in Ordinationibus accipiendus est annus Ecclesiasticus secundum variationem temporum: at ritu Ecclesiastico dies bissextilis computatur: ergo, Secundò, eadem ratio est de vno anno bissextili, ac de cæteris: sed tot anni Bissextilis iam præteriti connumerandi sunt; secus parere possent varietatem non modicam; ergo etiam includi debet dies presens bissextilis. Tertio, in iure vtraque, dies bissextilis pro vnica habetur, leg. Cien bissextilis, ff. de verb. signifi. & cap. Quasiuit, cod. tit. ergo necessarid computanda, ne necessaria ad perfectam ætatem dies desideretur. Quattò, in complendo anno probationis dies bissextilis est necessarid includendus; secus Professio esset nulla ob non fetuatam Tridentini formam, sess. 25. cap. 15. de Regularibus vt sustinent Iacobus de Grassis, tom. 1. conf. lib. 3. conf. 6. num. 2. de Regularibus. Rodriguez, tom. 3. de Regul. quest. 15. art. 4. & 5. Molina tom. 2. de Iustitia, tract. 2. disp. 573. §. 8. Atque, vt à minori ætate. Lefsius, lib. 2. de Iust. cap. 41. dub. 7. num. 59. Sanchez de Matr. tom. 1. lib. 2. disp. 24. num. 22. & tom. 2. Operis Moral. lib. 5. cap. 5. num. 31. & clariùs cap. 4. num. 4. Miranda in manuali Prat. tom. 1. quest. 12. art. 3. Bartol. de Vecchis tract. de admittendis ad Religionis Statum Nouitiis disp. 11. dub. 4. n. 5. & alij.

2. His non obstantibus, contrariam sententiam docent aliqui, asserendo diem bissextilem non esse necessarid computandum, tam in Ordinationibus quam in supputando anno Nouitiatus integro. Quare, si Nouitiatus compleat annum probationis die 24. Februarii, etiam occurrente tunc mense bissextili, poterit eadem die Professionem emittere, nec necesse erit expectare sequentem diem, nempe vigesimum quintum bissextilem. Probatur hæc opinio: Annus à iure determinatus constat ex diebus 365. qui est annus ordinarius, quem per se leges intendunt; quod si eo anno contingat superaddi his 365. diebus diem aliam bissextilem, tanquam de rebus per accidens, laborandum minimè videtur. Et ita præter Doctores, quos citat, sequitur Barbosa de Poteff. Episc. part. 2. allegat. 101. num. 13. hanc sententiam tenet nouissime Martinus de San Ioseph. in monita Confess. tom. 1. lib. 1. tract. 6. de ordine, num. 22. vbi sic ait: [Para la edad de los ordenes legitima se ha de incluir en ella el dia del año bissexto, como lo tiene Sanchez, lib. 2. de matrim. disp. 24. num. 22. hablando da la Profession, y lo mismo es para la edad de los Ordenes, y se prouena, porque el dia del bissexto es el acomplimiento de los quatro años precedentes, que faltaua para el circulo entero del Sol por el Zodiaco, y porque el dia 28. y 29. de Febrero se computan por vno, cap. Quod fuerit de verb. signif. & 3. §. Minor

Sup. his No. uitiis in to. 7. tr. 1. Ref. 138. §. vlt.

Sop. hoc in tom. 1. tr. 2. Ref. 11. & in tom. 3. tr. 1. Refol. 61. à lina. 4. vers. Hic.

Sop. hoc in tom. 1. tr. 2. Ref. 11. & in Ref. 12. §. 1. Adde, & in tom. 3. tr. 1. Ref. 1. post medium à vers. Notandum.

Sop. hoc in Ref. leg. cor. fin. sine §. 1. & in tom. 1. tr. 1. Ref. 4. in principio, & in §. penult. & in tom. 4. tr. 8. Ref. 46. §. vlt.

Sop. hoc in Ref. præter. & infra in Ref. 1. §. 2. & in aliis eius annor.

Sop. conten. tis in istis vltimis in Ref. 1. not. præterita. §. 1. & vlt. & in Ref. 2. §. 2. in fine, &c.